

DE SCHILDERIJEN VAN HAIKO KESSELS

De jongste zoon van ons SKO-lid Annie Kessels besloot om als hobby te gaan schilderen. Dat werd een serieuze aangelegenheid, toen hij daar vrij snel bekendheid mee kreeg, met name via internet. Op 7 januari 2007 vond de opening plaats van zijn eerste expositie in de Hubertus molen te Weert: een bijzondere locatie met bijzondere schilderijen.

Van te voren had hij ons gevraagd of wij gedichten wilden schrijven bij enkele van zijn doeken. Die uitnodiging hebben wij aangenomen en we zijn er dapper mee aan de slag gegaan. Tijdens de opening hebben wij de resultaten voorgedragen en Haiko was er diep van onder de indruk:

“Jullie haalden emoties uit de schilderijen waar ik me pas bewust van werd door het lezen van de gedichten.”

“Verder vond ik waarschijnlijk nog het mooiste dat jullie buiten de schilderijen gekeken hebben. Jullie hebben er meters aan schilderdoek bij verzonnen op een simpel A4tje.”

Wij waren best een beetje trots op deze reactie van Haiko.

Nieuwsgierig geworden? Dan blader maar snel naar beneden!



22: Help me to breathe

Tegenstrevend en afwerend
staat mijn schaduwbeeld achter mij
wil net als ik niet dat de tijd voorbijgaat
wil ook niet dat de klok de tijd slaat

ik wil zo blijven als ik ben
met donker haar, slank als een den

toch gaan de seconden niets ontziend
hun weg af naar de eeuwigheid

uitdijend het lichaam
dichtend de schaduw

An Cuijpers



A35: The hard part of holding on is letting go

Moeder en Kind

't Is vroeg
De ruimten zijn nog leeg
van activiteiten geen sprake
algehele afwezigheid

Ik sta stil

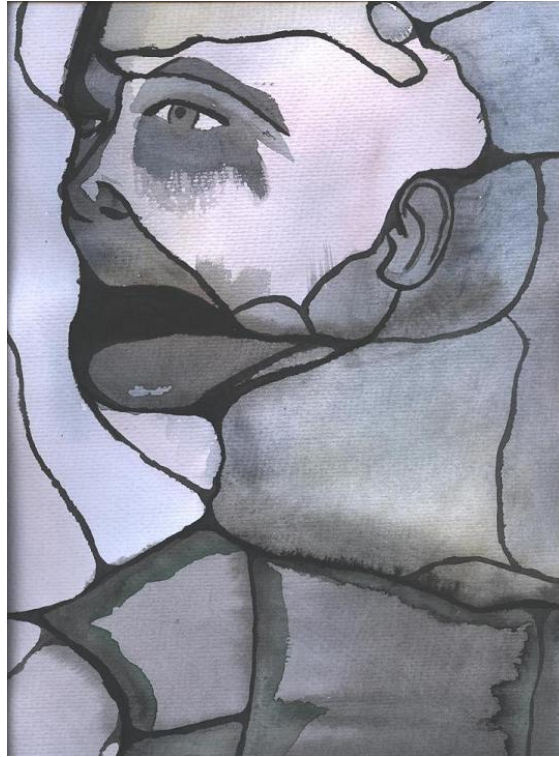
Een dialoog met zijn schilderijen
roept bewondering op
Warme rode lippen vallen op
in de koele kleuren van haar gezicht

Verbondenheid in haar armen
Liefde om wat je bent
en tijdloos wiegen

Ik laat het achter
zodat zij in hun wezen
kunnen blijven bestaan

't Is laat
De ruimten zijn weer leeg
van activiteiten geen sprake meer
algehele afwezigheid

Anja Massee



A21: Far too long

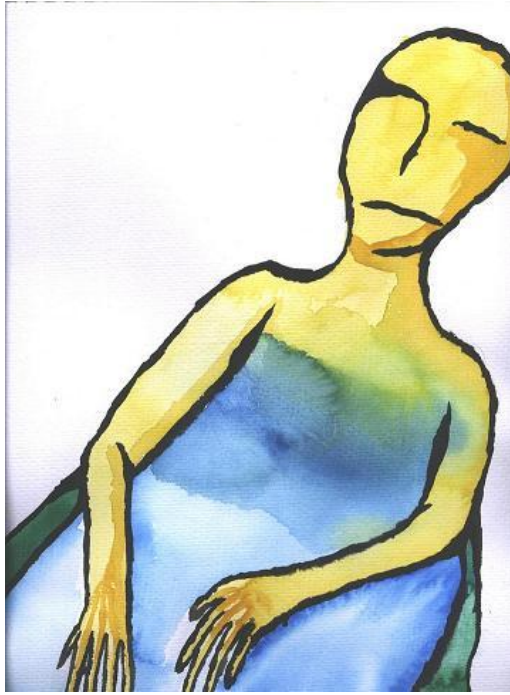
In het koude licht van de witte maan
staat hij daar, de denker

Ik herken de vele gezichten
de jaren en de trots

Gedachten stromen
als een schaduw over zijn gelaat

Ik herken de warme golven
want
in mijn aderen klopt zijn naam

Annie Kessels



A16: Bath of Sanity

Het sprookje van de eeuwige jeugd

Liposuctie, mond vol
van implantaten

Botox-injectie met lipgloss
Borstvergroting maagverkleining

Hoe kun je zo zelfvoldaan en verbeteren
voor God spelen?

Ooglidcorrectie ooglenscorrectie
Facelift "omdat je het waard bent"

Hoe kun je zo zelfvoldaan en verbeteren
voor God spelen?

Hoor je zo nog wel dat
groeidend leger van zwijgenden
dat slechts smeekt om een beetje verlichting

een beetje genezing

een beetje liefde?

Karin Vossen



27: Finds love in all the wrong places

Haiko en Munch: ik zie hier een verwantschap
is het de beweging, wat is het voor eigenschap?

De ene schreeuwt, de andere staart
maar er is een overeenkomst in hun aard
Is het de eenvoud van de vorm, de kleur
of is het de malheur die ik bespeur?

Nee, ik denk: ik zie de dramatiek
die is bij beide zo echt, zo authentiek

Tot slot: wil jij een gouden toekomst met je penselen
dan wil ik daartoe best dat schilderij eens voor je stelen!



21: In love with Shame

Het anorexia-meisje

Spichtige spookgestalte,
de ledematen stijf,
geen aaibaarheidsgehalte,
een uitgemergeld lijf.

Eenzaamheid en pijn
spreken uit haar ogen,
ze wil er niet meer zijn
en houdt het hoofd gebogen.

Ze kan haar dunne armen
gemakkelijk om zich heen
en zo zichzelf verwarmen,
maar ze blijft koud als steen.

Ze wil niet en ze kan niet meer,
zendt seinen uit van nood,
haar lichaam broos en teer
wil ze alleen nog dood.

Resi Faessen



27: Finds love in all the wrong places

Reizend door het land van de schilder

Vreugd voor de iris

Pas na alles gezien te hebben rusten mijn ogen

Het schilderij finds love in all the wrong places intrigeert

Daagt uit tot het schrijven van het volgende gedicht

Midden op de dag
vanuit het niets
zonder dat een schaduw
van onheil
werd vooruitgeworpen
eerst sluimerend
dan omsingelend
uiteindelijk bespringend
overvalt
de wanhoop
die alle krachten uit me leegzuigt
zalig orgasme

Ria Ploegman



21: In love with Shame

Haar trillende tenen
raken het kille laminaat
verbaasd over haar benen
waarin geen spier haar meer verstaat

Liefkozend streelt ze haar armen
verrichten trouw hun plicht, haar wens
tijd tikt, toont geen erbarmen
zenuwslopend, verval van mens

Schaamteblos kleurt haar wangen
als haar blik haar naaktheid ziet
zo vertrouwd, niet te vervangen
vergezicht dat geen horizon biedt

Spiegelbeeld in slaapkamerraam
vertoont een gezicht dat volop leeft
zoveel meer dan een ziek lichaam
sterke ziel, die haar een horizon geeft

Terry van Lierop